

เลี้ยงไก่พันธุ์ ไทเหน็ดในทัศนะของหมอ

โดย

เอนก ชุมจินดา สด.บ.

กองสัตวรักษ์ กรมการปศุสัตว์

จะเลี้ยงไก่พันธุ์ ไทเหน็ด เป็นปัญหาซึ่ง
นักเลี้ยงไก่ใหม่ๆ ชอบถามอยู่เสมอ คำ
ถามนั้นแม้จะสั้นๆ แต่จะคอยให้ถูกใจ ผู้ถาม
ไต่ก็เป็นเวลาที่ยาวมีใช้น้อย เพราะการ
ที่จะเลี้ยงไก่พันธุ์ อะไรจึงจะดี เป็นเรื่องที่
กินความไต่กว้างขวางมาก การคอยให้
ตรงเผงจึงคอยไต่ยากสักหน่อย บางที
คอยไปแล้ว ผู้ถามไม่เห็นด้วยก็มีอยู่มาก
ก็ลองถกเถียงกันเป็นนานสองนาน ในที่สุด
ก็ไม่มีใครแพ้ใครชนะ.

เฉพาะในเมืองไทยเรา ก่อนที่จะถาม
ว่าจะเลี้ยงพันธุ์ อะไรดี จะต้องรู้เสียก่อน
ว่าพันธุ์ ไทในเมืองไทยมีอยู่กี่พันธุ์ และ
คนนิยมเลี้ยงพันธุ์ ไทเหน็ดกันมาก, และ
เพราะเหตุใด, พันธุ์ ไทในเมืองไทยเมื่อ
สมัยข้อไก่กันเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว มีอยู่หลาย
พันธุ์ เช่น

๑. พันธุ์ เนื้อ มีไก่ออกรับขันตีของ
สีค่า และสีเทา ไก่พันธุ์นี้เมื่อสมัยเงิน
มีค่า ก็มีราคาถึงตัวละร้อยละซึ่งเหมือน

กัน นอกจากนั้น ยังมีไก่พันธุ์ เชียงไช
แข่งขัน ซึ่งนิยมเลี้ยงกันอยู่มาก.

๒. พันธุ์ เนื้อ พันธุ์ไข่ นิยมเลี้ยง
ไก่โรคโศแลนคักแกง กระจกลดลอคกริน
เวย์สีเซม ฆน เป็นมัน เป็นเหมือน สีมืด
มะขาม, กระจกลดปักันขาน, ทัวใหญ่,
นิยมเลี้ยงขาวพลิมัธร็อก ไวยันคอกทขาว
หงอนตุ้ม, ไก่อ๊คขาว, ขอสทราดอป
และพันธุ์ อื่น ๆ อีกบ้าง.

๓. พันธุ์ ไข่ มีเล็กชอรนขาว เล็ก-
ชอรนดำ ไม่นอกำคำ แองกอน่า.

สมัยก่อน เลี้ยงประกวดประชันกันใน
ทางสวยงาม ไม่คำนึงถึงว่าจะใช้ดีหรือไม่
ใช้ดี ซอขายกันแพงๆ เฉพาะไก่ขาว
พลิมัธร็อก ใครมีหลายตัวๆ มีรายได้ดี
วันละหลายสิบบาท คนที่อยากไต่ใช้ต้อง
ไปนั่งเฝ้าเข้าคิวกันถึงบ้าน บางคนถึงกับ
ไปคอยอยู่ที่รังไข่ พอไก่กระตักก็เข้าไป
หยิบเอาเลย เช่นไปไต่ถึงอย่างนั้น.

เลี้ยงกันไปเลี้ยงกันมา ซอถูกเอามา

ชายแพ่ง ซื่อไปขายมา ข้างที่โก่งที่ขายไป กลับซื่อคืน มาอีกโดย เจ้าของเดิมไม่รู้ตัว ก็มีอยู่บ่อยๆ ใครเลี้ยงไก่สมัยนั้น ถ้าเริ่มเลี้ยงแต่แรก ก็นับว่าพอ จะร่ำรวยได้ คนที่เลี้ยง ที่หลัง ค่อน ข้าง จะเคราะห์ร้าย ลักหน้อย เพราะเป็นตอนที่โรคนิวคาสเซิล กำลังระบาด โรค "มหาประลัย" นี้ได้ ทำลายชีวิตไก่พันธุ์ต่างๆ ให้ล้มตายอย่าง ระเนระนาดเหมือนไข่ไม้ร่วง ชาวบ้านเรียก กันว่า "โรคห้า" นักเลี้ยงไก่เรียก "กาฬโรค" โรคนี้ทำให้นักเลี้ยงไก่ พากัน เข็ด หลายไม่กล้าเลี้ยงไก่ อีกต่อไป บางคนถึง กับ สาบสูญว่าจะไม่ซื่อ เลี้ยง อีกต่อไปจนตลอดชีวิต.

สมัยนี้เป็นสมัยของแพ่ง ยิ่งภายหลัง สงคราม การขาดแคลนอาหารทำให้ประชาชนเคียดระแค้นกันอยู่ทั่วไป ประเทศที่มี พืชเมืองมาก เช่นประเทศสหรัฐอเมริกา ต่างเห็นว่าการ เลี้ยงไก่ เพื่อ เอาไข่ และเอา เนื้อ เป็นหลักใหญ่ในการแก้เศรษฐกิจของ ชาติโดยวิธีเพิ่มอาหาร การเลี้ยงเพื่อคเล่น สวยๆงามๆ จึงหมดไป นักผสมไก่ต่างตั้ง หน้าตั้งตาผสมไก่ให้ไข่มากๆ เกียรติประวัติ นั้นน่าจะไ้แก่มีสเตอร์ไครเคน ซึ่งเคยเป็น อาจารย์ อยู่ใน มหาวิทยาลัย แห่ง หนึ่งใน สหรัฐอเมริกา ท่านผู้นี้ได้ผสมไก่ให้ไข่ได้

เกินกว่าไข่ ๓๐๐ ฟองเป็นคนแรก ไก่ เล็กฮอร์นขาวเล็กไข่โตก ตระกูลต่าง ๆ ล้วน แล้วแต่ได้พันธุ์ ไปจากไก่ของมีสเตอร์ไคร- เคนทั้งสิ้น จึงนับว่ามีสเตอร์ไครเคนได้มี บุญคุณ ต่อ นัก เลี้ยงไก่ อเมริกัน ทั่ว ๆ ไป ตลอดจนนักเลี้ยงไก่อื่น ๆ ทั่วโลก ปัจจุบัน นี้มีสเตอร์ไครเคนได้ตายไปแล้ว ทั้งขุม ทองบ่อใหญ่ไว้ให้แก่ลูกหลาน ซึ่งนาย ไครเคน ผู้สืบ ตระกูล ก็ ได้ ดำเนิน กิจ การ "ฟาร์มผสมไก่ไครเคน" มาได้ด้วยกิจการ กระจ่างชัด.

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ฟาร์มไก่ที่มีไก่ไข่ได้เกินกว่าไข่ ๓๐๐ ฟอง มีอยู่ หลายแห่งด้วยกัน เช่นฟาร์มแฮนสัน แห่ง มลรัฐโอริกอน ฟาร์มนี้เลี้ยงแต่เฉพาะไก่ เล็กฮอร์นขาวอย่างเดียว แม้ไก่ของฟาร์ม นี้มีความสามารถในการไข่โตก สามารถ ไข่ได้ ๓๕๓ ฟองใน ๓๕๗ วัน แต่ทว่า จะว่า ไม่หยุดเลยตลอดปี และไข่ได้ ๑๘๖ ฟอง ติดกันทุกวันโดยไม่หยุดแม้แต่วันเดียว ใน อเมริกาถ้าเอ่ยถึงชื่อเล็กฮอร์น "แฮนสัน" นักเลี้ยงไก่ทุกคนรู้จักดี เพราะเคยชนะการ แข่งขันไข่โตกมาหลายสิบครั้ง เคยทำสถิติ ในการไข่โตกเป็นประวัติการณ์ ซึ่งยากที่ไก่ ตระกูลอื่นจะทำได้ ในอเมริกาเชื่อว่าจะมีแต่ ไก่ตระกูลแฮนสันอย่างเดียวที่ไข่เก่ง ไก่

ตระกูลอื่น ๆ ที่มีความสามารถทัดเทียมกัน ก็มีอยู่มาก เช่นไก่เล็กฮอร์นขาวของฟาร์ม แซ็คคอค แห่งมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ของฟาร์ม ไพรแมนแห่งมลรัฐมิชิแกน เป็นต้น โดย เหตุที่ไก่เล็กฮอร์นขาวใช้ตกเป็นพิเศษ จึง มีผู้นิยมเลี้ยงกันอยู่ทั่วไปในอเมริกา.

ยังมีบุคคลอีกบางจำพวกที่มีความเห็น แตกแยกออกไปอีกทางหนึ่งว่าไก่เล็กฮอร์น ขาว แม้ว่าจะใช้ตกก็จริง แต่เนื้อนุ่ม รสดีไม่อร่อย ขาดความแข็งแรง จึงหันมาเลี้ยง พวกพันธุ์เนื้อ พันธุ์ไข่ ซึ่งได้แก่ไก่โรด- ไอแลนด์แดง ไก่นิวแฮมเชียร์ ไก่บาร์- พลิมัทธ็อค ไก่ฮอสตราลอป ไก่ไลท์ซัสเซก ไก่ไวท์ร็อค และไก่อื่นๆ ไก่จำพวกนี้ใช้ ตกพอใช้ ทว่าโตกว่าไก่เล็กฮอร์น เนื้อ มากเลี้ยงไปนาน ๆ แม้จะไม่ใช้ก็ขายตัวได้ ราคาดี.

นักผสมไก่บางพวก ไม่ชอบไก่เล็กฮอร์น ขาวในข้อที่ว่าเมื่อแก่แล้วขาดความแข็งแรง ไก่ ตัวผู้ไม่ใคร่มีคนต้องการ ตามเหตุผลดังกล่าวไว้แล้ว ตลอดจนไม่ชอบไก่สีขาว จึงได้พยายามผสมไก่ พันธุ์เนื้อ พันธุ์ไข่ให้ ใช้ตกได้เท่าเทียมกับไก่เล็กฮอร์นขาว ผล ของความพยายาม ปรากฏว่าไก่อื่นๆ อีก หลายพันธุ์ แม้ว่าจะเป็น พันธุ์เนื้อ พันธุ์ไข่ก็ สามารถใช้ตกได้ไม่แพ้ไก่เล็กฮอร์นขาว.

จากผลของการแข่งขันใช้ตกในอเมริกา เมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้วมา และผลซึ่งสรุปใน สันนิษฐานไว้พิสูจนให้เห็นว่าไก่โรดไอแลนด์แดง ของ ฟาร์มฮาร์โก แห่งมลรัฐแมสซาชูเซต ชนะยอดเยี่ยมในประเภทเดี่ยว โดยใช้ได้ ๓๓๕ ฟองใน ๓๕๐ วัน ไก่โรดไอแลนด์แดงของฟาร์มอื่นๆ เช่นฟาร์ม แคปปีเทล บริตทิง แห่งมลรัฐมิเนโซตา ฟาร์มวอเรน และฟาร์มพาร์เมนเคอร์เว็ค แห่งแมสซาชูเซต เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ได้ แสดงความสามารถในทางใช้ตกไม่แพ้ ไก่เล็กฮอร์นขาวมาแล้วทั้งสิ้น.

จาก ผลการ แข่ง ขันใช้ ตกในบ้านเรา ไก่โรดไอแลนด์แดงของนายสวัสดิ์ เรือง- สุนทร ฟาร์มวัฒนา ใช้ได้ ๓๑๘ ฟอง ใน ๓๖๒ วัน ซึ่งเข้าใจว่าเป็นสถิติอันสูงส่ง ในภาคตะวันออก ผลของการแข่งขันครั้งนี้ ทำให้ นักเลี้ยงไก่ในเมืองไทยพากันหันเห และแปลกใจ ที่ไก่ ซึ่ง ครั้งหนึ่ง เข้าใจว่ามัน เป็นพันธุ์เนื้อพันธุ์ไข่ นั้น ได้กลายเป็นไก่ พันธุ์ใช้ตกเนื้อดี ขึ้นมาแล้ว.

ในค้ำเมืองไทย การเลี้ยงไก่นี้นับว่า ยังอยู่ในขั้นเด็กอ่อนสอนเดิน เพราะเราเพิ่ง จะเริ่มกันใหม่เพียงเวลาไม่กี่ปี โดยสั่งไก่ พันธุ์ต่างๆ จากอเมริกาบ้าง อังกฤชบ้าง ฮอลแลนด์บ้าง จากผลการใช้ของไก่ที่

เราส่งเข้ามาได้ พิสูจน์ข้อเท็จจริงให้เราเห็น
ว่า

- ไก่อเมริกัน ไข่ตกเป็นที่ ๑
- ไก่อังกฤษ ไข่ตกเป็นที่ ๒
- ไก่ออสเตรเลีย ไข่ตกเป็นที่ ๓

ไก่อเมริกันที่เราส่งเข้ามา มีดังนี้คือ

๑. ไก่พันธุ์ไข่ มีไก่เล็ก ขอรนขาว จากฟาร์มไครเคน และฟาร์มแฮนสัน ซึ่ง เป็นฟาร์มชั้นหนึ่งของอเมริกา นับว่าเรา ไก่เริ่มด้วยไก่ดี จึงเป็นการเริ่มที่ถูกต้อง ไก่ พันธุ์อื่น ๆ มีไก่ไม่ออกก้าดำ.

๒. ไก่พันธุ์เนื้อพันธุ์ไข่ มีไก่โร้ค- ไอแลนด์แดง จากฟาร์มพารเมนเตอร์ แห่งแมสซาชูเซต, จากฟาร์มฮิล แห่ง คาลิฟอร์เนีย, และจาก เม้าท์แพร์ฟาร์ม ไก่บาร์พลีมัธร็อก จากฟาร์มไครเคน, นอก จากนี้ยังมีไก่นิวแฮมเชียร์, โร้คร์ร็อก, ซึ่ง ยังไม่สู้จะแพร่หลายนัก.

๓. พันธุ์เนื้อ มีไก่ ขอรบึงตันส์ทอง มีอยู่ไม่มากนัก จึงยังไม่สู้จะแพร่หลาย.

ไก่อังกฤษ

ไก่อังกฤษ ส่วน มาก ส่งตรง จาก ฟาร์ม สเตอริง และฟาร์มยัท ซึ่ง เป็นฟาร์มที่มีชื่อเสียง ชั้น หนึ่งของ อังกฤษโดย บริษัท สรรพพานิชเป็นผู้ส่งมา มีพันธุ์ต่างๆ คือ

๑. พันธุ์ไข่ มีเล็กขอรนขาว เล็ก- ขอรนดำ เล็กขอรนน้าตาล.

๒. พันธุ์เนื้อพันธุ์ไข่ มีไลท์ซัส- เซก บัฟร็อก, โร้คไอแลนด์แดง น้อท ซอลแลนด์บล.

๓. พันธุ์เนื้อ ยังไม่ทราบว่าผู้ใด ส่งเข้ามาหรือไม่.

ไก่ออสเตรเลีย

๑. พันธุ์ไข่ มีเล็กขอรนขาว, เล็ก- ขอรนดำ, เล็กขอรนสีน้ำตาล.

๒. พันธุ์เนื้อพันธุ์ไข่ มีโร้คไอ- แลนด์แดง, ออสตราลอป, ไชนิสแดงซาน.

๓. พันธุ์เนื้อ ยังไม่มีใครส่งเข้ามา.

การเรียกชื่อไก่ตระกูลต่างๆ นิยมเรียก ชื่อ ประจำตระกูลค่อยๆทยอยลงไป เช่น เรียก ว่า “เล็กขอรนไครเคน” “เล็กขอรนแฮน- สัน” โร้คฮิล โร้คสเตอริง โร้คพาร์เมน- เทอร์ ค่อยๆไปถ้าใครผสมไก่ของตนเองขึ้น มาให้ ไข่ตกได้แน่นอน จะเรียกชื่อใหม่ โดยใช้ชื่อของตนเองหรือชื่อสกุล เป็นชื่อ เรียกตระกูลไก่ผสมขึ้นใหม่นั้นก็ได้.

ไก่เล็ก ออเมริกัน ทักทัวๆ ไปอีก กันว่า ไข่ได้ ๓๐๐ กว่าหรือเกือบ ๓๐๐ ฟองต่อไข่ ไก่อังกฤษประมาณ ๒๐๐ - ๒๕๐ ฟองต่อไข่ ออสเตรเลียไม่เกิน ๒๐๐ ฟอง ฉะนั้นในการ เลี้ยงไก่ คุณภาพของไก่จึงทำให้ราคา

ไก่สงค้ำผิวกิน เช่นไก่เล็คออเมริกันราคาสูง เล็คออังกฤษปานกลาง เล็คอออสเตรเลียค้ำหน้อย.

จะเลี้ยงไก่พันธุ์ไหนดี? ปัญหาคือที่สตาจ์ในกระเป๋ เพราะทุกคนย่อมจะต้องการของดี แต่การตั้งต้นด้วยไก่ดี เช่นการลงทุนมากในครั้งแรก แต่จะให้ผลตอบแทนเกินค่าในภายหลัง หลักของการเลี้ยงไก่เพื่อไม่ให้ขาดทุน จึงมอยู่ว่า จะต้องเลือกเลี้ยงแต่ไก่ดี แพงหน้อยก็ไม่ใช่ไร ถ้าใจไม่กล้ามีวแต่เสียคาย ซึ่งเป็นการประหยศในทางที่ผิด ก็อาจจะต้องเสียใจในภายหลัง ดังเช่นนักเลี้ยงไก่หลายรายได้ประสบมาแล้ว.

ถ้าผู้เลี้ยงอยู่ชนบทบ้านนอก ยังไม่อยากจะเลี้ยง แต่มีใจรัก ใครจะลองเลี้ยงไก่ค้ำบ้าง ก็ขอแนะนำให้ผู้เลี้ยงแม่ไก่ตะเภาพันเมืองไปพลาง ๆ ก่อน แล้วหาพ่อพันธุ์ดี ๆ เช่นเล็กฮอร์น, โรด, หรือออสตราลอป, แล้วแต่ใจชอบมาผสมเมื่อได้ลูกผสม มาก ๆ ก็หาพ่อพันธุ์ใหม่มาเปลี่ยนเลือดคอก ๆ บ จะทำให้ดีขึ้น นาน ๆ บเขาจะได้ไก่เล็คอคอกขึ้นทุกที ถ้าเคยเลี้ยงอยู่ก่อนแล้ว และเขื่อมือตนเอง จะตั้งต้นด้วยไก่ค้ำพันธุ์แท้เลยก็ทำได้.

จะเลี้ยงไก่พันธุ์ไหนดี? ปัญหาคือที่ว่า

จะเลี้ยงที่ไหน และเลี้ยงเพื่ออะไร, จะเลี้ยงแบบไหน, และมีสตาจ์ในกระเป๋ว่าจะชอบไก่ค้ำ ไค้หรือไม่, ปัญหาคืออยู่ที่ว่าชอบไก่ชนิดไหนมากกว่ากันด้วย.

ถ้าจะแบ่ง ความเหมาะสม แห่งสภาพของดินฟ้าอากาศ ในเมืองไทย ออกเป็นภาค ๆ คงจะแบ่งได้ดังนี้

๑. ภาคเหนือ อากาศค่อนข้างหนาวและอบอุ่น พืชสูง นับว่าเหมาะที่จะเลี้ยงไก่ได้ทุกชนิดทุกพันธุ์ เพราะตามปรกติไก่ชอบอากาศเช่นนี้อยู่แล้ว.

๒. ภาคอีสาน อากาศไม่เหมาะเท่ากับภาคเหนือ พืชเป็นทรายสูง สภาพของดินเป็นทราย จึงเลี้ยงไก่ได้ก็พอใช้ อากาศไม่ใคร่สม่ำเสมอ หน้าหนาว ๆ จักหนาวร้อน ๆ จัก ไก่เล็กฮอร์นขาวเป็นพันธุ์ที่ทนร้อนได้ค้ำที่สุด ควรจะเลี้ยงได้ค้ำ เคยปรากฏว่ามีผู้นำไก่พันธุ์นี้ไปเลี้ยง ที่จังหวัดอุบลราชธานีได้ผลดี ไก่พันธุ์อื่น ๆ ก็เลี้ยงได้ค้ำเช่นเดียวกัน เพราะฤดูร้อนจัดมีเพียง ๒ - ๓ เดือนเท่านั้น.

๓. ภาคกลาง พืชเป็นค้ำเสียโดยมาก หน้าหนาว ๆ ปานกลาง หน้าร้อน ๆ จัก ฝนตกค่อนข้างชุก สภาพของดินเป็นดินเหนียว บางแห่งเป็นดินทราย แต่อยู่ใกล้ทะเลลมจืด เลี้ยงไก่ทุกพันธุ์ได้

ยากกว่าภาคเหนือและภาคอีสาน แต่ถ้า
 เข้าใจในธรรมชาติของไก่โคกคี้ คอยแก้ไข
 คักแปลงในสิ่งทมน้ำมันไม่ชอบให้หมกไป ก็
 เลียงไก่คี้ไม่แพ้ภาคอื่นๆ.

๔. ภาคใต้ ภาคนี้เลี้ยงเปรียบภาค
 อื่นๆ ที่ฝนตกชุกเกือบตลอดปี แต่ธรรม-
 ชาติของพสกินส่วนมากเป็นทราย เป็นการ
 ช่วยอยู่ในตัว อากาศค่อนข้างเย็น แหะ
 จะไม่มีฤดูหนาวเลย ไก่พันธุ์ที่มึนมาก
 และมีความแข็งแรง มีความต้านทาน
 โรคคี้ เช่นไก่พันธุ์เนื้อ พันธุ์ไข่ หรือ
 ลูกผสม เหมาะที่จะเลี้ยงในภาคนี้ ไก่
 พันธุ์เล็กชอรนซึ่งเย็นพันธุ์ไข่ โดยทั่วๆ
 ไปมีความต้านทานโรคน้อยกว่าไก่พันธุ์เนื้อ
 พันธุ์ไข่ จึงน่าจะเลี้ยงโคกคี้มากกว่าพันธุ์
 อื่นๆ.

เท่าที่โคกคี้กล่าวมาแล้วนั้น กล่าวตาม
 ความเหมาะสม ทั่วๆ ไป ที่เกี่ยวข้องกับสภาพ
 ของท้องถิ่นต่างๆ ในประเทศไทย เป็น
 แนวทางพอที่จะช่วยในการพิจารณาว่าโคก
 ควรจะเหมาะสมดีกว่ากัน เพียงใดเท่านั้น
 ตามปรกติพิจารณาจากธรรมชาติ ไก่เป็น
 สัตว์ที่ชอบอยู่ในที่สูง พันธุ์ไก่ ชอบอยู่
 จึงควรจะเป็นที่ดอน น้ำระบายได้ง่าย ที่ๆ
 ชื้นและอยู่เสมอกไก่ไม่ชอบ ที่ๆลมโกรก
 อยู่ตลอดวัน ทำให้ไก่แพ้อาจ พาลตายเอา

ง่ายๆ ธรรมชาติแห่งอวัยวะส่วนต่างๆ
 ของร่างกายไก่บ่งอยู่แล้วว่าเป็นสัตว์จำพวก
 นก ชอบเกาะตามต้นไม้และที่สูง ทั้งจะ
 เห็นโคกคี้จากที่ไก่มีนิสัยนอนบนคอน ที่ๆ
 เหมาะต่อการเลี้ยงไก่ควรจะต้องขามกับที่ๆ
 เหมาะต่อการเลี้ยงเข้ค อากาศที่ไก่ชอบ
 คืออากาศหนาวปานกลาง สม่ำเสมอ มี
 แสงแดด จะสังเกตเห็นว่าไก่ในเมืองไทย
 พอถึงฤดูหนาวจะไข่คักว่าฤดูร้อน.

โปรดระลึกไว้อย่างหนึ่งว่า ไก่มีค้อยู่
 อย่างหนึ่งที่จะให้มันอยู่ในที่ก็อยู่ได้ด้วยคี้
 แม้ว่าที่ๆเราให้มันอยู่นั้น มันจะไม่ชอบ
 คุณสมบัตินั้นนั้น เช่น คุณสมบัตินี้พิเศษของ
 ไก่ที่ทำให้เราเลี้ยงโคกคี้ทุกๆ แห่งแม้ในที่ๆ
 เราคาดไม่ถึงว่าเราจะเลี้ยงมันได้.

ขัญหาทั้งสองอยู่ที่ว่า เลียงไก่ เพื่ออะไร
 ขอนั้น อาจตอบได้ หลายแง่ หลายมุม ถ้า
 เลียงคิคักบ้านเพียง ๒-๓ ตัว หรือ ๕-๖ ตัว
 จะเลี้ยงพันธุ์อะไรก็ได้ แล้วแต่ชอบ ทั้ง
 ต้นตงแต่พันธุ์ พนมเมืองขึ้นไปถึง ลูกผสมจน
 ถึงพันธุ์แท้.

ถ้าต้องการ จะเลี้ยงไว้คองขาย ก็ต้อง
 เลือกเลี้ยงไก่ พันธุ์เนื้อ หรือพันธุ์เนื้อ พันธุ์
 ไข่เพราะโตและอ้วนเร็ว ถ้าต้องการจะ
 เลียงเพื่อขายไข่สด ก็ควร เลียงไก่เล็ก-
 ชอรนขาวเพราะไข่คัก ถ้าเกรงว่าเล็กชอรน

เพราะอึ้งเท่าข้าง ไก่พันธุ์อื่น ๆ ไม่ใคร่พวย
 เทาเป็นหน่อ เรื่องเกี่ยวกับความเย็นของ
 อึ้งเท่า นายแพทย์โคเคย์ทดลองเอาเซอ
 แอนแทรคซซึ่งเย็นเชือทรายแรงมาก สามี
 มารดฆ่าสัตว์ และมนุษย์ให้ตาย ได้ ภายใน
 เวลาอันรวดเร็ว ฉุดเข้าไปในตู้ไก่ ปรากฏ
 ว่าไก่ไม่เป็นอะไร ยังคงดี ๆ อยู่เป็นปกติ
 ครั้นทดลองใหม่ นำเอาอึ้งเท่าของไก่ไป
 แช่ในอ่างน้ำแข็ง ปล้่อยให้อึ้งเท่าเย็นอยู่
 ตลอดเวลา แล้วฉุดเซอแอนแทรคซเข้าไป
 ปรากฏว่าไก่ตาย ภายใน เวลา อัน รวดเร็ว
 ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าความ อ่อนของโลหิต
 ในร่างกาย ของ สัตว์ มีความ สามารถเป็น
 พิเศษ ในการ ที่จะช่วย ค้ำทน และทำลาย
 เชื้อโรคได้.

ปัญหาสัทท่าย คือใจชอบ ปัญหา
 เกี่ยวกับ ลางเนื้อ ชอบ ลางยา ไก่พันธุ์
 ต่าง ๆ มีอยู่หลายหลากแตกต่างกัน คน
 พวกหนึ่งชอบไก่ดำ อีกพวกหนึ่งเกลียด

กลับ ไปชอบ ไก่ขาว และไก่แดง เป็นต้น
 บางคนชอบไก่เนื้อเหลือง แต่ใช้เหลือง
 หรือใช้สีแดงกลับไม่ชอบ ฉะนั้นการเริ่ม
 ค้นจึง มีความ สำคัญ อยู่ที่ ใจชอบ เป็นใหญ่
 ด้วยเหมือนกัน ถ้าเลี้ยงพันธุ์ที่ไม่ชอบก็
 ทำให้ความเอาใจใส่น้อยลงไป.

เท่าที่ได้บรรยายมาแล้ว พอจะเห็นได้
 ว่า การที่จะคัดเลือกว่าจะเลี้ยงไก่พันธุ์ไหนก็
 เป็นเรื่องที่จะคงพูดกันยากยาว จะเลี้ยงไก่
 พันธุ์อะไร พอจะเปรียบได้กับการเลือกคู่
 ซึ่งจำเป็น จะต้องใช้ วิจารณ์ญาณของตนเอง
 เป็นเครื่องตัดสิน เมื่อได้ลงมือเลี้ยงไปแล้ว
 นาน ๆ ก็จะมีเรื่องอะไรก็อะไรไม่ก็ ถ้ามี
 แต่ไว้รออยู่หรือมีแต่ฟังความเห็นของผู้อื่น
 แต่ฝ่ายเดียว พอเลี้ยงไปได้สักหนอยก็จะ
 ไปเที่ยวโทษคนโน้นคนนี้ว่าแนะนำผิด.

จะเลี้ยงไก่พันธุ์ไหนก็ ผู้ที่จะคอยให้
 ถูกใจ แก่ท่านอย่างที่สุดก็คือ ตัวของท่าน
 เอง.

โรงงานผลิตน้ำแข็ง

เลขที่ ๔๐ ถนนเจริญกรุง บางรัก ยานนาวา
 ตรอกท่าเรือเมตัจฉิน พระนคร

รับซ่อม และ เชื่อมเครื่องชนิดรี และ เครื่องจักรทุกชนิด
 และรับทำถังน้ำขนาด ๔๐๐ แกลลอน โดยราคาขอมเยา